

restrictieve uitlegging maakt bovendien inbreuk op het recht op een effectieve rechtsbescherming.

Verder is het Gerecht van oordeel dat het vereiste van rechtstreeks en individueel geraakt worden op hetzelfde neerkomt als het zijn van een „belanghebbende” in de zin van artikel 88, tweede alinea, EG, gaat het ervan uit dat afzien van het recht op preferentiële inschrijving waartoe het staatssteunpakket verplicht, niet voldoende is om aan te nemen dat rekwirant rechtstreeks en individueel wordt geraakt, en meent het ten onrechte dat rekwirant tracht vergoeding te krijgen van de schade die hij heeft geleden in de fase waarin de Commissie controleerde of de maatregel in overeenstemming met het gemeenschapsrecht was.

Beroep, op 15 september 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België

(Zaak C-389/03)

(2003/C 251/18)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 15 september 2003 beroep ingesteld tegen Koninkrijk België

door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door A. Bordes als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat het Koninkrijk België, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 1999/74/EG van de Raad van 19 juli 1999 tot vaststelling van minimumnormen voor de bescherming van legkippen ⁽¹⁾, de krachtens die richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
2. het Koninkrijk België te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijn is op 1 januari 2002 verstreken.

⁽¹⁾ PB L 203 van 3.8.1999, blz. 53.